

Dosarul nr.2ra-1264/21

Prima instanță - Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. : S. Vișcu)

Instanța de Apel - Curtea de Apel Chișinău (jud. : M. Anton, C. Vitalie, I. Secieru)

Î N C H E I E R E

08 septembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Tanasov Gheorghe,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Tanasov Gheorghe
împotriva Băncii Comerciale „Banca Socială” Societatea pe Acțiuni în proces de
lichidare, intervenient accesoriu Societatea cu Răspundere Limitată „Consalon Grup”
privind anularea procesului-verbal nr. 3 al ședinței comisiei de vânzări/licitație din 14
noiembrie 2018 și fișa de licitație aferentă petrecerii licitației,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2021 prin care s-a
respins apelul declarat de Tanasov Gheorghe și s-a menținut hotărârea Judecătoriei
Chișinău, sediul Centru din 06 februarie 2020,

c o n s t a ț ă :

La 15 februarie 2019, Tanasov Gheorghe a depus cererea de chemare în judecată
împotriva Băncii Comerciale „Banca Socială” S.A. în proces de lichidare, intervenient
accesoriu SC „Consalon Grup” SRL privind anularea procesului-verbal nr. 3 al ședinței
comisiei de vânzări/licitație din 14 noiembrie 2018 și fișa de licitație aferentă petrecerii
licitației.

În motivarea acțiunii a indicat că, a recepționat procesul-verbal nr. 3 al ședinței
comisiei de vânzări/licitație din 14 noiembrie 2018 ora 11:00, organizate de BC „Banca
Socială” SA, prin care s-au vândut bunurile imobile încăperi locative apartament nr. 16
cu două odăi, suprafața de 44,2 m.p., nr. cadastral 0100204.125.01.016; apartament nr.
17 cu o odaie, suprafața de 24,9 m.p., nr. cadastral 0100204.125.01.017, amplasate pe
adresa mun. Chișinău, str. Armenească 25.

Potrivit pct. 4.19.23 al Regulamentului cu privire la modul de comercializare a
activelor BC „Banca Socială” S.A. în proces de lichidare din 29 iunie 2018, deciziile
Comisiei de vânzări/licitație pot fi contestate în modul stabilit de legislație.

În procesul-verbal este indicat că, prețul inițial este de 900 283 lei, pasul de
licitație este de 45015 lei, însă bunurile au fost adjudecate cu prețul inițial, fără ca prețul
bunului să fie majorat. În așa mod, se atestă că proprietatea a fost vândută la un preț
diminuat, în așa mod fiindu-i lezate drepturile sale de proprietate și de creanță.

Reclamantul a solicitat anularea procesului-verbal nr. 3 al ședinței comisiei de vânzări/licitație din 14 noiembrie 2018 și fișa de licitație aferentă petrecerii licitației.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 06 februarie 2020, cererea de chemare în judecată depusă de Tanasov Gheorghe a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a reținut că, BC „Banca Socială” SA în proces de lichidare în baza hotărârii judecătorești era îndreptățită să procedeze la vânzarea prin negocieri directe, prin tender sau prin licitație publică a bunului gajat, contra unui preț comercial rezonabil și în interesul major al debitorului gajist.

Licitația din 14 noiembrie 2018 a fost desfășurată în strictă corespundere cu prevederile Regulamentului cu privire la modul de comercializare a activelor BC „Banca Socială” SA în proces de lichidare din 12 octombrie 2018, iar referitor la majorarea prețului s-a respectat prevederea pct. 4.19.17, care stipulează expres că: „în cazul în care la licitație a fost înregistrat un singur participant, Comisia va propune acestuia să procure bunul solicitat la un preț mai mare decât prețul de expunere, fiind propuse majorări treptate în limita mărimii unui pas stabilit în lege. În cazul în care, unicul participant va refuza să accepte următorul preț majorat, Comisia va negocia prețul în intervalul dintre ultimul preț acceptat și prețul majorat refuzat de cumpărător. În cazul în care, unicul participant va refuza să accepte orice preț majorat, Comisia de licitație este în drept să adjudece bunul care se licitează la prețul de expunere”.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la 05 martie 2020, Tanasov Gheorghe a declarat apel solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 06 februarie 2020 și transmiterea cauzei la rejudecare.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2021, s-a respins cererea de apel depus de Tanasov Gheorghe și s-a menținut hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 06 februarie 2020.

La 22 iunie 2021, Tanasov Gheorghe a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2021 solicitând admiterea recursului și casarea deciziei instanței de apel și transmiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

În motivare a indicat că, examinarea cauzei în prima instanță a avut loc în lipsa reclamantului și a avocatului acestuia. Fiind depusă cerere de amânare instanța a respins-o, fără o motivare, iar instanța a continuat examinarea cauzei în fond, doar cu participarea reprezentantului pârâtului.

Ședința de judecată în cauza dată, a fost stabilită spre examinare pentru 31 ianuarie 2020 ora 10.00, însă cunoscând faptul, că s-a înrăutățit starea de sănătate a avocatului Miron Eugeniu, la 30 ianuarie 2020 a depus cerere de amânare a examinării cauzei pe motiv, că avocatul se află pe buletin de boală.

Despre înștiințarea că următoarea ședință de judecată va avea loc la 06 februarie 2020 ora 15:00 a cunoscut doar reprezentantul pârâtului.

La ședința instanței de fond din 06 februarie 2020 ora 15:00, în procesul- al ședinței de judecată este indicat că la ședință nu s-a prezentat avocatul Miron Eugeniu și reclamantul Tanasov Gheorghe, fiind ambii citați legal despre data și ora examinării cauzei, însă la materialele dosarului nu există dovada citării legale a reclamantului.

Astfel, examinând cauza instanța de apel nu a ținut cont de prevederile art. 373 din Codul de procedură civilă, deoarece nu a analizat argumentele invocate în cererea de apel prin care s-a solicitat trimiterea cauzei la rejudecare în prima instanță.

În asemenea circumstanțe instanța de judecată a încălcat flagrant dreptul recurentului la o apărare legală și la un proces echitabil.

Instanța de apel nu a dat nici o apreciere la existența încheierii Judecătoriei mun. Chișinău, sediul Ciocana din 05 aprilie 2019, prin care a fost dispus respingerea demersului procurorului în Procuratura mun. Chișinău oficiul Principal, privind ridicarea sechestrului de pe bunurile imobile, în cadrul cauzei penale nr.2010978172, ca neîntemeiat.

Fără nici o apreciere de către instanță de apel a rămas și Decizia Curții de Apel mun. Chișinău din 09 aprilie 2019 prin care a fost respins ca nefondat recursul declarat de către recurentul Lichidatorul BC „Banca Socială” S.A. - Iulian Țurcan și menținută încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru) din 08 decembrie 2018 prin care a fost admis demersul procurorului și a fost autorizată aplicarea sechestrului a bunurilor imobile din str. Armenească, 25 ap. 16, 17.

Recurentul a invocat că, două instanțe judecătorești au pronunțat hotărâri irevocabile și au menținut aplicarea sechestrului pe bunurile imobile, i-ar reprezentanții băncii declară în instanța de judecată că nu cunoșteau despre existența unei cauze penale și au petrecut o licitație legală.

În opinia recurentului licitația din 14 noiembrie 2018 a fost petrecută în regim de urgență și cu încălcarea prevederilor legale, dat fiind faptul că era cunoscut, cu certitudine de către reprezentanții băncii despre faptul că de către procuror a fost înaintat un demers către instanța de judecată, cu cererea de a aplica sechestrul pe bunurile imobile în litigiu.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 11 februarie 2021.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Recurentul a menționat că cu decizia motivată a instanței de apel a făcut cunoștință la 15 iunie 2021, respectiv, cererea de recurs declarată la 22 iunie 2021 se încadrează în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

La 23 iulie 2021, Curtea Supremă de Justiție a comunicat intimaților recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței în termen de o lună de la data primirii scrisorii, fiind recepționat la 28 iulie 2021, potrivit avizelor de recepție (f.d. 221).

Prin referința depusă la 04 august 2021, BC „Banca Socială” SA în proces de lichidare a reiterat că, instanțele inferioare au dat o apreciere corectă acțiunii și astfel au emis o hotărâre motivată și legală. A pledat pentru respingerea recursului.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helters c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Tanasov Gheorghe, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Tanasov Gheorghe.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Galina Stratulat

Dumitru Mardari